

133. Den fjortonde.

Den fjor-ton-de, den fjor-ton-de, då fri-a-ren han
 kom-mer, Han kom-mer till den flic-kan i skö-nas-ze lund.
 Äck, ljuv-li-ga som-mardag och bloms-tran-de vår, Det
 kan väl bli den da-gen vi var-an-dra kan få.

2. Men gosse, men gosse, vad tänker du
 väl på,
 Som vill älska en sådan flicka, som du
 aldrig kan få?
 Nej älska du din like, den kan du väl
 få,
 Och sedan kan du leva uti stillhet
 och ro.
4. Den fjortonde, den fjortonde, då fria-
 ren han kom.
 Han friade till den flickan utav rosen-
 delund,
 Den dagen skall ej glömmas, då jag
 skall äga dig,
 För det jag var i sällskap i söndags
 med dig.
3. Slätt intet är han uppå penningar rik,
 Men du kan vara glad för han är män-
 niska lik,
 I världen har han levat med mödor
 och besvär,
 Men du kan vara tacksam för hon en-
 sammen är.
5. O gosse, o gosse, vad tänker du uppå,
 Som friar till den flickan den du aldrig
 kan få?
 Ja förr skall dina fötter trampas tunna
 som ett blad,
 ja förr än du skall äga den vännen du
 vill ha.